

KYSYMYKSEEN BOLSHEVIKKIJOHTAJIEN MENEMISESTÄ OIKEUTEEN ⁵⁵

Yksityisistä keskusteluista päätellen tästä asiasta on olemassa kaksi mielipidettä.

Toverit, jotka antavat „Neuvostojen ilmapiirin” vaikuttaa itseensä, kallistuvat useinkin oikeuteen menemisen kannalle.

Työväenjoukkoja lähempänä olevat kallistuvat nähtävästi poisjäämisen kannalle.

Periaatteellisesti tässä on kysymys enimmäkseen niiden käsitteiden arvioinnista, joita on tapana sanoa perustuslaillisuusilluutioiksi.

Jos oletetaan, että Venäjällä on ja voi olla oikeamielinen hallitus, oikeamielinen oikeuslaitos, että Perustavan kokouksen koollekutsuminen on todennäköistä, niin silloin voidaan tehdä johtopäätös oikeuteen menemisen puolesta.

Moinen mielipide on kuitenkin läpeensä erheellinen. Nimenomaan viimeiset, heinäkuun 4 päivän jälkeiset tapahtumat ovat mitä havainnollisimmin osoittaneet, että Perustavan kokouksen koollekutsuminen on epätodennäköistä (ilman uutta vallankumousta), ettei Venäjällä ole eikä voi (nykyään) olla oikeamielistä hallitusta enempää kuin oikeamielistä oikeuslaitostakaan.

Oikeuslaitos on vallan elin. Tämän seikan liberaalit toisinaan unohtavat. Marxilaisen on synty unohtaa sitä.

Entä missä on valta? Kuka on valta?

Hallitusta ei ole. Se vaihtuu joka päivä. Se pysyy toimetomana.

Toimii sotilasdiktatuuri. Näissä oloissa on naurettavaa puhuakin „oikeudesta”. Ei ole kysymys „oikeudesta”, vaan

kansalaissodan episodista. Tätä eivät oikeuteen menemisen kannattajat halua ymmärtää ja aivan turhaan.

Pereverzev ja Aleksinski „jutun” alkuunpanijoina!! Eikö ole todellakin naurettavaa puhua tässä yhteydessä oikeudenkäynnistä? Eikö ole todellakin naiivia kuvitella, että mikään oikeusistuin voi tällaisten olosuhteiden vallitessa jotakin selvittää, todeta, tutkia??

Valta on sotilasdiktatuurin käsissä, ja ilman uutta valtakumousta tämä valta saattaa vain lujittua tietyksi ajaksi, ennen kaikkea sodan ajaksi.

„En ole tehnyt mitään lainvastaista. Oikeusistuin on oikeudenmukainen. Oikeus selvittää asian. Oikeudenkäynti tulee olemaan julkinen. Kansaa ymmärtää. Minä menen oikeuteen.”

Tällainen järkeily on lapsellisen naiivia. Ei oikeudenkäyntiä, vaan internationalistien vainoa, sitä *valta tarvitsee*. Lukkojen taakse heidät ja siellä pysykööt — sitä tahtovat herrat Kerenski ja kumpp. Niin on ollut (Englannissa ja Ranskassa) ja niin tulee olemaan (Venäjällä).

Toimikoot internationalistit voimiensa mukaan illegaalisesti, mutta älkööt tehkö sitä tyhmyyttä, että menisivät oikeuteen vapaaehtoisesti!

Kirjoitettu heinäkuun 8 (21) pnä 1917

*Julkaistu ensi kerran v. 1925
aikakauslehdessä „Proletarskaja
Revoljutsija” № 1 (36)*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*